

OBMURSKI TEDNIK

GLASILO SOCIALISTICNE ZVEZE DELOVNEGA
LJUDSTVA ZA OBMURJE

Murska Sobota, 9. julija 1954

Leto VI. — Štev. 27 — Cena din 10

Ureja uredniški odbor — Odgovorni urednik Jože Vild — Uredništvo in uprava M. Sobota, Trg zmage 5 — Ček. račun pri NB FLRJ v M. Soboti št. 641-T-500 — Tisk Obmurske tiskarne v M. Soboti — Naročnina četrletna 100, polletna 200, celoletna 400 din — Izhaja vsak petek — Poština plačana v gotovini

Vzpodbuda

Z mestne konference Zveze komunistov v M. Soboti

Komunisti morajo biti neustrašni borci za socialistična načela

NOVOIZVOLJENA ČLANA MK ZK STA LOJZE VALENCIČ IN TONE SLEBIR. — V SINDIKATIH IMAJO KOMUNISTI PLODNO TORISCE DELA. — PROSLAVA 20. OBLETNICE »LJUDSKE PRAVICE« V LENDAVI MORA BITI DOSTOJNA MANIFESTACIJA KULTURNEGA ŽIVLJENJA OBMURCEV

V ponedeljek popoldne je bila v M. Soboti mestna konferenca Zveze komunistov. Med 150 člani, ki so obiskali konferenco, je bilo opaziti tudi sekretarja OK ZK tov. N. Voljčiča in ljudskega poslanca Vaneka Siftarja. Poročilo o stanju in delu Zveze komunistov v mestu je podal sekretar mestnega komiteja ZK tov. Jože Vild. V poznejšem razgovoru so se komunisti v glavnem pomenili o načinu študija gradiva s III. kongresa ZKS, kakor tudi o uspehih in pomanjkljivostih dosedanjega dela. Na splošno je konferenca pravilno ocenila položaj v mestu, tako da je bilo ob zaključku sprejeto več sklepov. Ker sta bila pred krat-

o tem, kako je kdo razumel gradivo. Posebno je treba pohvaliti komuniste v IV. rajonu, ki so imeli do sedaj že sedem dobro obiskanih konsultacij. V tem rajonu so bili sestanki izredno živahni, člani so živo posegali v razpravo, kar dokazuje, da so se resno lotili študija. Več dobro obiskanih konsultacij je bilo tudi v V., VI., VII. in po ostalih rajonih v mestu. Vendar pa je v Soboti še vedno precej komunistov, ki so jedva prebrali posamezne referate, tako da marsikaj ne razumejo. Ponekod se na takih skupnih konsultacijah oglašajo le bolj razgledani člani, ostali pa previdno molčijo. Tem članom bo potrebna

precejšnje uspehe. Komunisti se aktivno udeležujejo v TD »Partizan«, v SZDL, ZB, PAZ in drugih množičnih organizacijah. Posebno živahnost kaže SZDL, v kateri zavzemajo komunisti odgovorno mesto. Žal pa posamezni komunisti še vedno ne najdejo pravega tirišča dela, životarijo odrezani od množic, skratka: neaktivni so. Ker ne zasledujejo sproti pojavov v našem družbenem življenju, zaostajajo za dogodki. Tem ljudem bo morala Zveza komunistov posvečiti več pozornosti. Posebno področje dela za komuniste predstavljajo sindikati. Sedanje stanje v posameznih podjetjih pa kaže, da so komunisti zadnje čase zanemarjali delo v sindikalnih organizacijah. Večina sindikalnih podružnic nima rednih sestankov, funkcionarji se ne poglabljajo v delo, zanemarjajo ideološko izobrazbo članov, delavsko samoupravljanje vodijo posamezniki, na sestankih imajo glavno besedo direktorji in upravniki. Če bi komunisti v teh podjetjih aktivno načeli probleme, bi bilo mogoče marsikaj izboljšati. Tako pa delavci ne čutijo v sindikatih in v delavskih svetih tiste trdne osnove in opore, ki bi jim vzbujala zavest, da so sami svoji gospodarji. So primeri, ko se delavci bore za višje plače, ne da bi se borili za večjo delovno storilnost itd. Že ti primeri kažejo, da bodo morali komunisti bolj prijeti za delo, če bodo hoteli popraviti sedanje slabosti. V sindikatih in delavskih kolektivih se je treba dosledno boriti za uveljavljanje socialističnih načel. Nadalje je bila iznesena kritika o delu MLO. Ker je v odboru precejšnje število odbornikov iz vrst večjih gruntarjev, le-ti večkrat zastopajo in uveljavljajo svoje osebne interese, kar ovira delo MLO.

Sobota velja v Obmurju za kulturno središče. Res je, da je SKUD »Stefana Kovača« doseglo in še dosega v svojem delu razveseljive uspehe, vendar bi bilo lahko marsikaj boljše, če bi meščani pokazali več odločnosti. Že dve leti se govori in razpravlja o ustanovitvi »Svobode«, vendar je ostalo le pri sklepih. Težave so se pokazale tudi pri pevskem zboru. Priznati pa je treba, da se razvija kulturno življenje v Soboti v silno slabih pogojih. Številne sekcije SKUD »Stefana Kovača« štejejo več sto aktivnih članov, nimajo pa niti enega svojega prostora za društveno delovanje. Že vsa povojna leta razpravljamo o gradnji kulturnega doma, delovni ljudje so zbrali tudi nekaj sredstev, rezultat pa je še vedno nepodna diskusija. Če že ni mogoče pričeti z gradnjo, je treba zagotoviti vsaj najnujnejše prostore za kulturno delovanje v mestu. V razpravi sta se oglasila tudi sekretar OZ ZK tov. Nace Voljčič in ljudski poslanec tov. Vanek Siftar. Tov. Voljčič je mnenja, da so komunisti v mestu dosegli v zadnjem obdobju viden korak naprej, so pa še vedno nekatere pomanjkljivosti, ki ovirajo Zvezo komunistov pri delu. Včasih so komunisti pre malo sledili, ko je treba braniti socialistična načela. Med drugim je omenil tudi to, da imamo v okraju še vedno nad 400 hlapcev in dekel, ki niso socialno zavarovani. Ti reveži garajo gruntarjem, ne da bi jim le-ti nudili osnovne pogoje za dostojno življenje. Tov. Vanek Siftar pa je opozoril komuniste na vlogo naprednega tiska, predvsem pa na 20. obletnico »Ljudske pravice«. Ta ljudski praznik naprednega tiska mora biti dostojna manifestacija kulturne dejavnosti naših Obmurcev. —st.

V Obmurju imamo dva manjša obrata za industrijsko predelavo sadja v polizdelke, obrata, ki smo ju postavili zaradi tega, da bi lahko na domačih tleh predelali slabše sadje, ki ga v precejšnji količini dajejo zlasti gričevnati predeli — v Prekmurju Gorička, v Prlekiji pa vinorodni okoliši. Seveda tudi v ravninah ne manjka sadoonjakov.

Pred leti je pokrajina pošiljala na zunanji trg ogromne količine kakovostnega sadja, ki je imelo mnogo odjemalcev tudi v inozemstvu. Zadnja leta pa, ko je ameriški kapar opravil svoje v sadoonjakih, so se količine sadja, primerne za izvoz, iz leta v leto krčile. Ostalo pa je več sadja za predelavo v marmelado, džeme in druge izdelke. Toda kaj — obrata, ki ju imamo, nista mogla prebraviti vsega odpadnega in kakovostno slabšega sadja, zato je šlo v naših sadoonjakih mnogo stotisočakov o nič, gospodarstvo pa je spriču tega utrpelo občutno škodo.

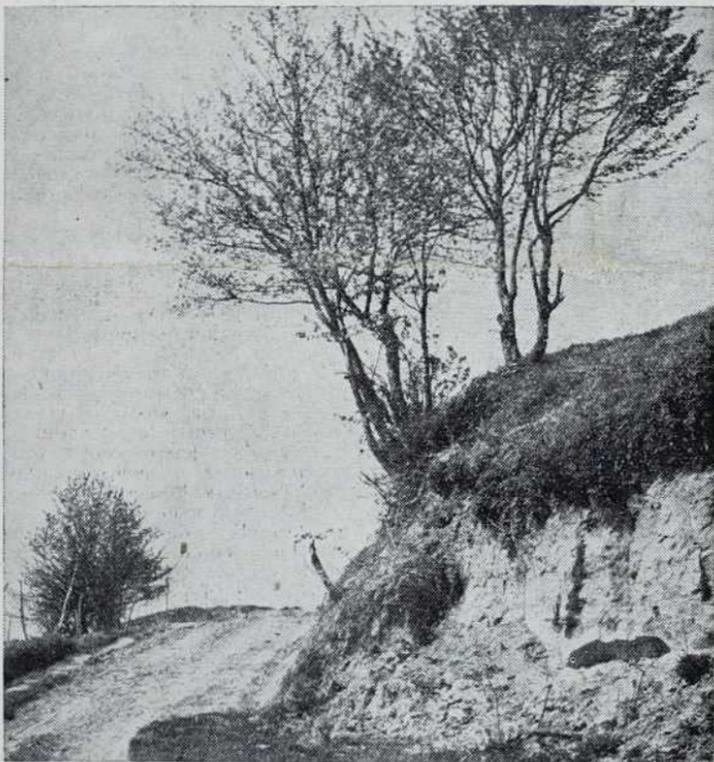
Ali kaže po tej poti naprej? Vsek razsoden gospodar bo dejal, da je treba nekaj ukreniti in prispevati k temu, da bo sadjar lahko onovčil tudi tisti pridelek, ki ga sicer na trgu ne more prodati. Mnogi gospodarstveniki in dobri kmetovalci menijo, da je mogoče prebrsti trenutno krizo; ogrevajo se predvsem za razširitev obeh obratov, ki bi ju bilo treba mehanizirati in opremiti z modernimi stroji, spraviti v tako stanje, da bi lahko v njih predelali vse sadje, ki ga daje razmeroma obsežno sadjarsko zaledje. In to predelati v končne izdelke! Zarodke take predelovalne industrije imamo, zato bi uresničenje že omenjene zamisli terjalo mnogo manj investicijskih sredstev kot če bi vse gradili od temelja. In še nekaj: položena sredstva bi se kmalu rentirala, v razširjenih obratih pa bi lahko zaposlili precej več ljudi, ki danes še morda brez koristnega posla tavajo okrog.

Vendar je vprašanje graditve predelovalne industrije tesno povezano z obnovo sadoonjakov. Kakor je znano, je kapar zadnja leta brezobzirno pustošil v naših krajih, ki so že od nekdanj veljali kot znani pridelovalci kakovostnega sadja. Na tisoče in tisoče sadnih dreves smo morali posekati in za vedno odstraniti. Na njihovem mestu pa je domala povsod nastala praznina. Le malo je kmetovalcev, ki bi svoje opustošene sadoonjake tudi načrtno obnavljali, precej pa je celo takih, ki niti zatiranju sadnih škodljivcev ne posvečajo dovolj pozornosti. A kaj to pomeni: v prvi vrsti veliko škodo za vsako posamezno gospodarstvo, nič manj občutno škodo pa tudi za skupnost, ki jo tako prikrajšamo za precejšen del tistega narodnega dohodka, ki ga je do sedaj sicer dobivala od sadjarstva. Pa tudi predelovalna industrija, ki bi jo v prihodnosti še tako dobro opremili in modernizirali, bi bila brez osnovnih surovin — sadja — zapisana životarjenju in propadanju. Začeti je treba torej pri koreninah — v naših sadoonjakih, ki naravnost kličejo obnovitelje.

Tudi zakonski predpisi, ki so bili zadnja leta sprejeti v naših ljudskih skupščinah, dajejo sadjarjem in kmetovalcem nove pobude in ugodnosti, vendar samo onim, ki se bodo zares lotili načrtno obnove svojih sadoonjakov. Tako so posestniki-davkoplačevalci oproščeni davčnih dajatev za dobo osmih let za vse tiste površine, ki so jih zasadili z žlahtnim sadnim drevjem. Temu je zadnje dni sledila še druga razveseljiva vest, da je zvezni Izvršni svet izdal uredbu, ki določa, da lahko kmetovalci-sadjarji dobijo za obnovo svojih sadoonjakov tudi kredite, ki jih je treba vrniti v petih letih in zanje plačevati 6% obresti. Napredni sadjarji, ki jim je nekaj do tega, da bo sadjarstvo postalo tudi v prihodnosti pridobitna panoga, se bodo teh ugodnosti prav gotovo poslužili. In tako bodo svoje prispevali tudi k uspešnemu reševanju problema graditve predelovalne industrije v Obmurju.

VREMENSKA NAPOVED
za čas od 9. do 18. julija

Koncem tekočega tedna, v začetku in koncem prihodnjega tedna po večini jasno. V ostalem pogoste krajevne nevihte, sicer v splošnem še ugodno, deloma sončno vreme.

Naša pokrajina. — Motio iz Goričke.

kim premeščena dva člana MK, sta bila z dodatnimi volitvami na njuno mesto izvoljena tov. Lojze Valencič in Tone Slebir.

Takoj po III. kongresu ZK Slovenije se je večina komunistov v mestu resno lotila študija kongresnega gradiva. Člani so najprej gradivo preštudirali doma, nato pa so se na skupnih sestankih pogovorili

pri študiju pomoči, saj kažejo, na splošno, dobro voljo.

Iz sekretarjevega poročila je bilo razvidno, da imamo sedaj v Soboti nad 540 komunistov, ki so razdeljeni v 10 osnovnih organizacij. Od tega jih je 8 rajonskih, 2 pa v podjetju in ustanovi. Splošno mnenje je bilo, da je Zveza komunistov v mestu zadnje čase dosegla

Iz Pinc bo krenila južna partizanska patrolja

V zadnjih dveh letih dobiva 22. julij — Dan vstaje slovenskega ljudstva — vse širši pomen in značaj. Prekmursko ljudstvo obuja v teh dneh spomine na slavne dni revolucije, spominja se onih, ki so se v najtežjih dneh odzvali klicu veličastne borbe za svobodo. Prav severovzhodni predel Slovenije je že v prvih mesecih vstaje prispeval žrtve svojih najboljših na oltar domovine. V Prekmurju sicer ni bilo večjih partizanskih akcij, toda ljudstvo je neštokrat dokazalo, da čuti z jugoslovanskimi narodi. To je prišlo posebno do izraza leta 1944, ko so se v naši pokrajini pojavile prve partizanske skupine; mnoge kmečke hiše so v času največje podvljvanosti okupatorja pomagale partizanom in več Prekmurcev se je uveljavilo v aktivni borbi proti tuju in domačim izdajalcem.

Iz vasi Pince — kolonija, kjer je okupator izselil vse vaščane, bo 18. julija odšla na pot južna partizanska patrolja. Med potjo se bo ustavila v madžarski vasi Pince in obiskala čvarje meja. Vaščani ji pripravljajo svečan sprejem. Od tu bo krenila v Lendavo, kjer bo partizanski miting. Borci se bodo za kratek čas ustavili tudi v madžarskih vaseh Lakoš, Gaberje in Kapca in se razgovorjali z vaščani.

Hotiza, ki je minulo leto zares lepo sprejela patroljo, tudi letos ne bo zaostajala. Proti večera bodo borci prišli v Veliko Polano, tam obiskali partizanske postojanke, se sestali s prvimi partizani in člani OF ter predali zastavo domačinom. Naslednje jutro bo patrolja krenila proti Crenšovcem. Spotoma bo obiskala družine vidnih sodelavcev NOB; v Žižkih družino borec-heroja Juša Kramarja, v Crenšoveh družino Toneta Pleja itd. Ustavila se bo tudi v domačijah tistih, ki so partizane materialno podpirali. Iz Crenšovec vodi pot patrolje skozi Odrance do Lipe, kjer bodo letos prvi obiskali nekatere družine, ki so dajale partizanom zavetje in hrano.

V torek, 20. julija, bodo patroljo svečano sprejeli v Beltincah, od koder bodo borci naslednji dan nadaljevali pot skozi Gančane in tam počastili spomin padlega heroja Stefana Kovača-Marka. Druga skupina pa bo odšla v Bratonce in prvič obiskala družino znanega partizanskega bojevnika Mihe Skafarja-Miška. Borci bodo prenočili v Rakičanu, od koder bodo na Dan vstaje odkorakali z ostalimi patroljami v prekmursko metropolo. —ce

Prekmurje bo obiskala etnografska skupina

Med pomembnimi nalogami, ki jih je prevzel Pokrajinski muzej štajerske metropole v tem in prihodnjih letih, sodi tudi načrtno raziskovanje vzhodnoslovenskega področja, ki hrani še danes mnoge kulturno-zgodovinske in etnografske spomenike. V povojnem času so pač najbolj ogroženi slednji, ker so močno pod vplivom napredka in mesta. Tega se je prav dobro zavedal ljubljanski Etnografski muzej, ki je že v prvih letih po zadnji vojni pričel načrtno raziskovati teren na Dolenjskem, Primorskem in Gorenjskem. Zaradi preobilice dela, ki ga je terjalo raziskovanje tega področja, ni utegnil poseči v severovzhodno Slovenijo. Mariborski Pokrajinski muzej, pod čigar pristojnost sodi ta predel, pa ni imel prva leta sredstev niti kadrov, ki bi to važno delo opravili.

Sele lani je mariborski muzej zastavil vse svoje moči, da bi po zgledu ljubljancev vsako leto raziskoval vzhodnoslovenske vasi in načrtno zbiral predmete, ki jih je treba rešiti, odkupiti in dati v muzej. Zakaj se je v prvem letu načrtnega delovanja odločil prav za Prekmurje, ki ga bo obiskala njegova skupina že 15. julija? Odgovoriti ni težko; muzejsko vodstvo je upoštevalo, da je Prekmurju nujno potreben domači muzej, ki bo prikazoval predvsem etnografske značilnosti vsega Obmurja, značilnosti, ki so v mariborskem Pokrajinskem muzeju dokaj skromno zastopane. Razen tega je Obmurje še danes tako zelo bogato po zapuščinah naše ljudske kulture, da po vsej pravici zasluži mnogo

več pozornosti in ljubezni, kot pa smo je do sedaj izkazovali tej pokrajini.

Razumljivo je, da v enem letu ne bomo mogli proučiti tako obširnega področja, ki nedvomno hrani več prvin, kot pa jih pričakujemo. Skupina bo v pičlih treh tednih, ki jih letos omejujejo še bolj pičla denarna sredstva, obredla le del Ravenskega. Važno pa je, da bo končno napravljen prvi korak k načrtnemu delu in raziskovanju terena, k delu, ki bo z novimi odkritji pomenilo pomemben prispevek h graditvi naše slovenske narodopisne znanosti, ki jo v njeni popolni podobi šele pripravljamo.

Prepričani smo, da bo delo skupine tudi v Prekmurju uspešno, hkrati pa pričakujemo, da bodo prebivalci krajev in vasi, ki jih bo obiskala v času od 15. julija do 5. avgusta, šli znanstvenikom na roko in jim — če bo to treba — tudi pomagali.

Tončica Urbas

PREKMURSKI VODITELJI NA OBISKU PRI SEZONCIH

Skupina predstavnikov oblasti s predsednikom OLO M. Sobota tov. Belom Brglezom na čelu je odpotovala na obisk k rojakom — sezorskim delavcem v Bačko in Baranjo. Z vodstvi delovišč in posestev, kjer sezoni delajo, bo uredila vrsto odprtih vprašanj, ki se nanašajo na njihovo delovno razmerje in osnovne delavske pravice. F.D.

Uničujmo ameriškega preleca,

ki ogroža sadno drevje in druge rastline!!!

Nevarne gosencice tega metulja lahko uničijo vse listje. — Živijo v pajčevinastih zapredkih. — Pazimo na zapredke, da bomo tako lahko pravočasno odkrili vsa legla škodljivca. — Prelec napada murve, orehe, slive, jabolane, češnje, topole, vrbe, javore, hrast, bukve, vinsko trto in hmelj.

VSAKO OKUZBO TAKOJ PRIJAVITE OBČINSKEMU LJUDSKEMU ODBORU!

Svet za gospodarstvo pri OLO Murska Sobota

Doryphora decimlineata Say

Silačil sem droben priložnik v žep in se napolil v razigan dan. V ozračju je pokala vročina (ali elektrika), pod stopali je puhala prašna kolna pot, med gomilo ljudi pa se je sprehal veter in odnašal polglasne besede nad polegla žita in grahorko med klasjem...

Naš bojni pohod (ki ni bil niti najmañ bojovit, je vodil ožgan in koščen kmet s prekomerno zavestjo v napetih potezah obliča. Vodil nas je na mejo, za katero (kot se je izkazalo) niti sam ni vedel. Tam je odkazal s širokim zamahom roke krompirišče, raztegajoče se proti vasi. Mramranje pisane množice se je razvnelo v ogorčen vrš.

»Tu je meja naše občine. Tam dalje je kroška zemlja. Mi moramo braniti soboški krompir.« je mahal z rokami postarna ženica. Imela je prav — rojena je namreč v Soboti in ima neke blizu te meje kos svoje zemlje.

»Ce gremo pregledovat krompirišče Krožanov, nas lahko oni tožijo!« je modro pripomnil nek možak.

Bojna vrsta se je zmedla. Vodja je osuplo zmigoval z rameni in ukazal umik. V dveh krikih je razdelil ljudi v dve smeri po raztriti kolni cesti in ukazal, naj napadejo soboške njive od meje sosedov Krožanov. Ljudje so se razlezi, vetrice je vel čez njih, sonce je pripekalo — v razmaku po dva metra so se gibali Sobotani po brazdah med vrstami krompirja. Radi so me videli v svoji sredini.

Skrivaj sem potegnil iz žepa priložnik in skrivoma prebral: »Krompirjeva zlatica izvira iz Teksasa in njegovih sosednih krajev, vzhodno od reke Colorado v Ameriki, zato jo kličejo koloradovec, kolorado, kornjača ali koloradski hrošč, krompirjevec...« Koloradar je napadel veliko krompirišče v mestni občini, je razlagal odbornik, »nekatero okužene njive že škropijo. Na novo okužene rastline bodo škropili po našem pregledu...«

Na čelu, nad ustnico in vrh nosa so se mi začele nabirati drobne znojne kapljice. »Doryphora decimlineata Say« — največji škodljivec krompirja je najden tudi pri nas! Nekdo je izrazil moj strah in bolečino: »Koloradarja še nikdar nisem videl, zato ne vem, kje tiči in kako ga je mogoče najti.« Bil je to pedanten mlad uslužbenec — najbrž iz Narodne banke. Počutil je in z vsemi desetimi prsti rnil med listjem, roval po zemlji. Z žabjimi koraki se je premikal naprej in vidno zaostajal. Nedaleč od njega se je ves bel premikal osmesetpetleten očaneč z belim vencem las in brkov, z vzgzejnimi očmi in nesigurnim korakom. Poznam ga. Na dva metra ne vidi človeka. Hodi nad koloradarja, ker so mu zapretili s kaznjivo. Njegova nauka sta najbrž šla na kopalnice.

»Kako bo spoznal hrošča?« sem vprašal sosed.

»Ce se mu bo predstavil v fraku in cilindru, mu dal svojo posetnico,« se je nasmehnil sosed in namignil na svoji sosedji, deklici v močeradastih (ali koloradastih) oblekah. »Poslušajte!«

Prva s privihanim noskom je klepetala: »Ne moreš si misliti, kako sladek je bil. Samo malo sem mu stopila na prste.«

Druga je napol mizala, da bi si tako boljše predstavila položaj svoje prijateljice. Učeno je prikimala.

»Nikdar fantu ne pusti takoj vsega...«

»Tako rad bi videl koloradarja,« je vzdihoval zadaj uslužbenec.

»Oni tam pa je gotovo električar,« je menil moj sosed, ki je le nemarno zamahoval z ного, da je tu in tam odkrival listje katerega izmed krompirjevih grmov.

Pogledal sem tja. Možak in ob njem deklet srednje zrelih let sta gledala nekam v zrak. Njuna najbližji meščan je bil v enakem položaju. Neavladno hitro so se pomikali čez krompirišče. Spoznal sem tega nenavadno »ustrojena« človeka.

»To je soboški strokovnjak za letече krožnike,« sem pojasnil sosedu in pomežiknil. »Najbrž je prepričan, da bodo pričrali koloradarji na letelih krožnikih ali vsaj na bombnikih.«

Dva žantica sta se zaganjala za enim dekletcem čez krompirišče, skozi žito in spet nazaj. Le tu in tam sta pobrskala po krompirjevem zelenilu. Ves čas se je razlegalo njih rezgatanje. Večkrat sem se ozrl po razsušenem grmu krompirja. Nisem vedel, kaj bi. Obratnil sem suho listje, a nisem našel ničesar. Nenadoma sem se spomnil: »Kolorado je prišel od reke Kolorado. Ne vem sicer, če sta reka in Teksas kaj v zvezi z ameriško pomočjo Evropi. Vsekakor pa je prva »ameriška pomoč« kolorado, kapar in... saj ne vem vseh znamenitih imen...«

Na koncu njive (ob plodnih razgovorih smo jo zavzeli v dobrih petih minutah) sem slišal »močeradski!«

»Jaz svojega dobro krotim!«

Seriozni mož v ozadju je nenadoma bruhnil (gotovo v neki zvezi s pogovorom, ki sem ga preslišal): »Tisti morski pes v Ljubljani je imel v trebuhu poleg nalivnega peresa, rok in dokumentov tudi dozo koloradskih hroščev.«

»Ja-u-a!« je osuplo zinila postarna, nepoučena ženica.

V prašni gmoti smo se premikali med žiti proti mestu. Kockaste soboške hiše v nadstropjih so nas pozdravljale z rdečimi strehami kot preozek klobuk na veliki glavi. Za nami je privihral pedantnež (iz Narodne banke, ki je ostal četrt ure za nami).

»Imam ga, imam ga,« je rjovel ves razjarjen od nenadnega uspeha in mahal s stekleničko, v kateri se je po objedenem krompirjevem listu sprehal bahati koloradar, ob njem pa rdeče ličinke.

Prestrašen sem potegnil iz žepa priložnik. Spomnil sem se na neko stran, ki sem jo kmalu našel med pravili. Tam je pisalo: »Ce je grm objeden, je treba prebrskati tudi zemljo.« Zavedel sem se zločina, ki sem ga nevede storil — videl sem več objedenih grmov, toda nikjer nisem pobrskal po zemlji.

Koloradarji so — bogme — zmagovali za nami.

Doryphora decimlineata Say, že več let zmaguje po naših njivah. Vedno več je pregledov in vedno več teh živalic. Kaj če bi redno škropili in pod pretjo kazni zahtevali od pridelovalcev krompirja, da pazijo na pojave koloradarja? Kaj če bi nekdo nasvezdaje bil odgovoren za krompirišča? Kot sem videl in spoznal — doslej nihče ni odgovoren in... vsi.

Jaka Koloradski

Kmetovalci!

Stroji so največji prijatelji delovnega kmeta. Lajšajo mu napore in pospešujejo delo. Zato izkoristite ugodno priliko, pridite k nam in si kupite potrebne stroje, ki jih prodajamo po

zelo ugodni ceni

ki je posledica zvišanja državnega regresa. Nudimo vam raznovrstne stroje: okopalnike, pluge, brane, sadne in vinogradniške škropilnice, sadne mlince, sejalnice, vejalnike, trijerje in še mnogo drugih strojev in orodja, ki ga potrebujete pri vsakodnevnem delu.

Oglejte si stroje v naši trgovini in ne zamudite ugodne prilike. Naša zaloga je bogata, izbira pa velika!

»AGROMERKUR« — MURSKA SOBOTA

Kako dolgo bomo še gledali nedograjeni združni dom?

Vaščani Dekležovja so bili pred leti precej aktivni. Postavili so si združni dom, ki sodi med najlepše v Prekmurju. To je posvečeno razumljivo, zlasti še, če upoštevamo velikost vasi in njene potrebe. V domu so si uredili prostore za združno trgovino in gasilsko orodje. Tudi v zgornjem delu je urejenih nekaj prostorov. Sčasoma pa je v poslopju vse utihnilo in nihče ni več zalival, da bi z delom nadaljevali. Zatišje je tembolj nerazumljivo, ker

demo, da je v vasi precej ljudi, ki se še vedno zavzemajo za napredek. To najlepše potrjuje njihova enotna akcija, ko so na svoje stroške in s svojimi rokami zgradili lesen most čez enega izmed rokavov Mure.

Zakaj se ne bi spomnili tudi združnega doma?

Zares, škoda bi bilo, da bi tako lepa zgradba, ki stoji na zelo primernem mestu v vasi, ostala še naprej v takšnem stanju kot je sedaj — neizkoriščena. Zalostno sliko kažejo zidovi nedograjenega doma šolski mladini, ki ima v neposredni bližini šolsko poslopje, mladini, ki si želi kulturnega razvedrila, svojo sposobnost pa je že večkrat pokazala. Nedograjena dvorana pa je tudi »mrtev kapital« za tamkajšnje kulturno izobraževalno društvo »Dane Šumenjak«. Njegova dramatska skupina je v zadnjem času vidno napredovala. Če pa še njej dodamo peški zbor, ki ima v tej vasi vse pogoje za svoje delovanje!?

Morda bi se le dalo nekaj napraviti?

Prav gotovo bi kazalo, da bi vaški voditelji malo več razmišljali o tem opravljanju. Morda bi se le dalo najti pameten izhod iz zadrege — kot so ga naši marsikje v Prekmurju, kjer niso bili v pogledu denarnih sredstev prav nič na boljšem.

Za tako delo bi jim bili hvaležni vsi, ki delajo na prodnetem področju, za vas pa bi dograjen združni dom pomenil velik korak naprej k novim gospodarskim in kulturnim uspehom.

—ce

SLOVENSKI TRG IN CENE

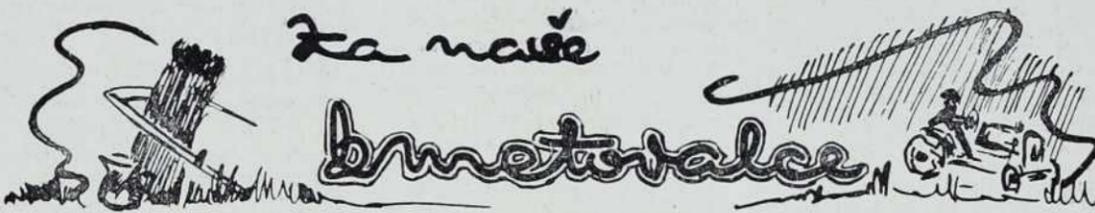
Tedenski bilten cen na drobno št. 16, ki ga izdaja Zavoda za statistiko in evidenco LRS, je zabeležil, da so bile od 21. do 27. junija na trgih v Sloveniji naslednje cene na drobno: goveje meso je bilo najcenejše v Kočevju — po 210 din kg — in Gorici — 215 din kg, najdražje pa v Kranju — 240 din kg; svinjsko meso je bilo najcenejše v Murski Soboti — po 235 din kg — najdražje pa v Ljubljani in nekaterih industrijskih središčih — po 250 din kg; novi krompir je bil najcenejši v Gorici, Postojni in Trbovljah — po 26 din kg, najdražji pa v Murski Soboti in Ptuj — po 40 din kg; čebula je bila najcenejša v Gorici — po 36 din kg, najdražja pa na Jesenicah in v Kočevju — po 50 din kg; zelena solata je bila najcenejša v Gorici — po 20 din kg, najdražja pa v Kočevju — po 45 din kg; grah v stroju je bil najcenejši v Gorici — po 20 din kg, najdražji pa v Murski Soboti in Kočevju — po 45 din kg; fižol v stroju je najcenejši v Kranju — po 60 din kg, najdražji pa na Jesenicah — po 85 din kg; sladko zelje je bilo najcenejše v Ljubljani in Kranju — po 30 din kg, najdražje pa v Celju — po 50 din kg; češnje so bile najcenejše v Gorici — po 20 din kg, najdražje pa v Celju — po 50 din kg; jaja so bila najcenejša v Novem mestu — po 11 din komad, najdražja pa v Kranju, Ljubljani in Kočevju — po 14 din komad.

Večja ponudba zelenjave na trgu bo imela za posledico nadaljnje znižanje cen zeleni solati, čebuli, sladkemu zelju, grahu, fižolu v stroju in češnjam. Primerjava cen po krajih kaže, da je najdražje tržišče v Sloveniji industrijsko središče Jesenice, kjer je trg preslabo založen. Prav zaradi premajhne ponudbe so se obdržale visoke cene površinam tudi na trgu v Kočevju. Cene svežemu govejemu in svinjskemu mesu so v naši republici še kar ustaljene, vendar pa izstopa v primerjavi z ostalimi mesti sosednjih republik cena svežega govejega mesa, ki je v Sloveniji za 10% višja.

Splošna raven cen je zadnje tedne v povprečju najnižja v Beogradu in Skoplju, kjer so tudi zabeležili najnižje cene mesu, kokošim in zelenjavi.

validskega podjetja »Tobake v Ljubljani se bo osamosvojilo tudi skladišče tobaka, tako da bo eno izmed 19 samostojnih podjetij, ki se v naši republici ukvarjajo s prodajo tobačnih izdelkov. Podjetje ima vse pogoje za samostojno poslovanje. Z reorganizacijo trgovskega podjetja »Tekstil« se bodo osamosvojile tri poslovalnice, to pa se obeta tudi trem poslovalnicam dosedanjega podjetja »Zeleznica«.

Ljudski odbor mestne občine in s kratkem izdal tozadevne odločbe in tako tudi pravno uredil bodoče poslovanje trgovskih kolektivov.

Koloradski hrošč — ameriški prelec

V preteklih tednih so v Prekmurju odkrili večja žarišča koloradarja na področju občin Črenšovci, Beltinci, Lendava, Martjanci in Murska Sobota. Dolžnost ljudskih odborov teh občin je, da organizirajo temeljite preglede in zatiralne akcije, da preganjajo škodljivca, kjerkoli se bo še pojavil.

Krompirišča je treba vsak teden temeljito pregledati, kajti le tako bomo škodljivca ob pravem času odkrili. Potrebno je obirati in uničevati hrošče, ličinke in jajčeca, a okužena in ogrožena krompirišča škropiti s kemičnimi sredstvi.

Za škropljenje uporabljamo svinčeni arzenat (0,75 do 1%), Lindan (0,15%) ali tekoči Pantakan (1%).

Da bi istočasno zatrli tudi krompirjevo plesen, dodajamo navedenim sredstvom bakreno apno (1%). Poleg koloradskega hrošča se je

v občinah M. Sobota, Beltinci in Lendava pojavil tudi murvin ali ameriški prelec.

O njem kaj več na drugem mestu!

Zavedajmo se nastalega položaja in vsi brez razlike napovemo neizprosno boj tega škodljivca, ki uničujeta krompirjeve nasade in sadno drevje. Povežimo se takoj s kmetijsko zadrugo, ki ima pri roki vsa kemična sredstva in škropilnice.

Ce bomo složni in prizadevni, potem uspeh ne bo izostal. V nasprotnem slučaju pa se nam lahko zgodi, da nam bo na njivah propadel krompir — najvažnejša prehranbena rastlina — v sadovnjakih pa drevje, ki smo ga z velikim trudom spravili k rasti.

Prepričani smo, da si tega nihče ne želi.

Knjige za kmečkega človeka

Danes so knjige precej drage, zato si jih marsikdo ne more več kupovati. Zaradi tega prihaja zdaj tudi manj knjig v roke širokih množic kakor pa prej, ko so bile knjige precej cenejše. Pač ima vsakdo priliko, da si naroči množične ljudske zbirke knjig, ki jih izdaja združna založba Kmečka knjiga v Ljubljani (Miklošičeva 6).

Tudi nova knjižna zbirka, ki obsega 4 knjige ali skupno okrog 1000 strani zanimivega, poučnega, leposlovnega in zabavnega branja, bo stala samo 500 din. Te knjige so brez dvoma pravi knjižni dar, saj so takorekoč zastojni in vsakomur dostopne. Zaradi tega je prav, če na te knjige opozorite tudi svoje prijatelje in znance, kajti tudi oni naj bi izkoristili izredno priliko, ki se jim nudi.

Ali si lahko zamislite kmečko hišo brez zanimivega kmečkega koledarja? Naš kmet je že navajen, da ima na polici svoj koledar, ki ga skozi vse leto opozarja na vse pomembne dogodke in opravila, mu tudi v stiskah in težavah svetuje ter ga tako skozi vse leto spremlja kot njegov prijatelj, pomočnik in svetovalec. Poleg tega mu pa nudi tudi mnogo zanimivega, lepega in zabavnega čtiva.

Takšen je koledar Kmečke knjige za 1955. leto. Koledarski del vsebuje vse, kar želi in hoče imeti kmet. K temu delu je pa dodan še drugi, obsežnejši del koledarja, v katerem je mnogo leposlovnega branja izpod peresa naših znanih prijateljev in pesnikov. Naslednji del vsebuje mnogo poučnih sestavkov o raznih sodobnih vprašanjih, ki ne smejo iti mimo razgledanega kmetovalca. Tretji del koledarja obravnava razna prečja vprašanja kmetijske proizvodnje pri nas in po svetu. Tu se lahko vsakdo pouči o najvažnejših vprašanjih, ki danes vznemirjajo naprednega kmetovalca, ki želi zboljšati način svoje proizvodnje ter dvigniti donosnost svojega dela in truda. Seveda v koledarju tudi ne manjka kratkočasnih in zabavnih sestavkov.

Takšna pestra in zanimiva vsebina koledarja bo nepogrešljiva vsakomur, ki hoče veljati kot sodobno razgledan in poučen človek, a naš napredni kmet hoče veljati za takega. Zato bo tudi ta koledar njegov tovariš ne samo v 1955. letu, temveč tudi pozneje.

»Pogovori o krmiljenju živine« je težko pričakovana knjiga, ki so jo napisali naši najboljši živinorejski strokovnjaki, kot živinozdravnik dr. Marjan Pavšič ter kmetijski inženirji Oto Muck, Erik Eiselt in Jože Perčej. Od pravega krmiljenja je odvisno zdravje živine. Od tega je tudi odvisna večja ali manjša proizvodnost naše živine. Če hočemo več mleka, več mesa, več jaje itd., potem nam ni in ne more biti vseeno, kako, kdaj, s čim in s kakšnimi obroki bomo hranili svojo živino, kajti če v hrani primanjkuje samo ene nujno potrebne sestavine, potem gre mnogo drugih koristnih sestavin krme neizkoriščenih v nič. Sama krma, ki vsebuje pravilna razmerja med količinami beljakovin, rudinskih in raznih drugih snovi ter vitaminov, lahko da učinkovitejše proizvodne uspehe. In kdo izmed naših naprednih živinorejcev ne želi, da bi njegova skrbno izbrana plemenska živina ne proizvajala čimveč? Vsakomur bo ta knjiga prav koristen svetovalec v zboljšanju proizvodnosti njegove živine ob bolj skrbnem izkoriščanju pravilno sestavljene krme. Obstaja resna nevarnost, da bo ta knjiga takoj, ko pride na svetlo, razgrajbena, zato je prav, da se že takoj zdaj naročite na letno zbirko Kmečke knjige ter si tako zagotovite te dragocene napotke za učinkovitejše krmiljenje vaše živine.

Zgodovina slovenskega naroda izpod peresa univerzitetnega profesorja dr. Boga Grafenauerja je prav nestrpno pričakovana knjiga, ki bo začetek serije knjig pod tem naslovom. V tem delu nam znani zgodovinar tolmači najstarejšo zgodovino naših prednikov, ko so se preselili iz svoje pradomovine v na-

še sedanje kraje ter tukaj kljub tisočletnemu suženstvu, tlačanstvu, izkoriščanju in raznarodovanju zdržali vse skozi do svoje narodne osvoboditve. Če hočemo poznati in pravilno ceniti našo sedanost, je nujno, da poznamo tudi preteklost našega naroda, je nujno, da se seznanimo s težavami, v katerih so živeli in s katerimi so se borili naši predniki. Vse to nam bo povedala ta serija zgodovinskih knjig, ki bodo opremljene s slikami in zemljevidi.

Tudi ta knjiga bo prav hitro razgrajbena, saj nam primanjkuje zgodovinskih knjig za najširše množice. Zagotovite si s pravočasnim naročilom tudi to dragoceno zgodovinsko zbirko.

»Nevidna steza« je najnovejšo leposlovnno delo pisatelja Ignaca Koprivca. V tej knjigi nam avtor na napet način prikazuje zanimivo ljubzensko zgodbo, ki jo je vložil v okvir »artizanskega življenja v času sovražnikove ofenzive na Kočevski Rog, ko so nekateri malodušni raztepeni slabiči pripravljajo k predaji sovražniku. Tudi partizanka Vida, ki se je zgubila v nepreglednih kočevskih gozdovih, se pripravljala na predajo. Reši jo partizan Silni. Ko pa po končani ofenzivi ponovno sreča partizana Meniha, ki jo je v začetku nagovarjal k predaji, zdaj pa je postal četni komandir, zapusti Silnega ter se poda v naročje Meniha.

Vsekakor bo ta zanimiva zgodba blodenj, tavanja, duševnih in moralnih kriz, ob ljubezenskem motivu na robu propada prav zanimivo branje, saj bo v njem videl resnično življenje, resnične ljudi z vsemi njihovimi slabostmi in vrlinami.

Kot smo že uvodoma navedli, bodo stale te štiri knjige samo 500 dinarjev. Ker pa bo zaradi zelo dragega papirja in tiska naklada omejena, je priporočljivo, da se takoj prijavi v kmetijski zadrugi, pri poverjeniku Kmečke knjige ali pa pri sami založbi v Ljubljani kot naročnik zbirke.

S. P.

XI. MARIBORSKI TEDEN

od 7. do 15. avgusta 1954

VELIKA GOSPODARSKA RAZSTAVA

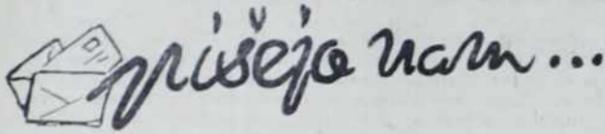
kulturne prireditve in kmečki dan

25% popusta na železnici in avtobusu.

Soboške trgovine so se osamosvojile

Dosedanje izkušnje v trgovskem poslovanju so pokazale, da je treba tudi trgovino bolj približati potrošnikom in dati delovnim kolektivom posameznih trgovskih lokalov več samostojnosti pri nabavljanju blaga in sploh trgovanju. Ljudje v trgovinah imajo največ stika s potrošniki, zato tudi vedo, kakšne so njihove želje in potrebe.

Spričo tega je tudi v Murski Soboti prišlo do reorganizacije v dosedanjih trgovskih podjetjih, ki so imela eno upravo in več poslovalnic. Odslej bo vsaka poslovalnica samostojno podjetje, ki ga bodo upravljali trgovski uslužbenici. Do sedaj se je osamosvojilo že pet poslovalnic bivšega trgovskega podjetja »Preskrba«. Imenovane so bodo »Preskrba«, »Doma«, »Zarjaca«, »Vesna« in »Runc«. Na predlog delavskega sveta in-

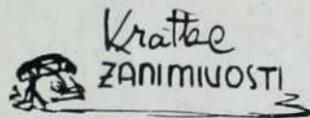

VSAKEMU SVOJE

Tov. urednik!

Pred nekaj tedni je podjetje »Perutnina« iz Ptuja nakazalo nekaterim zadrugam v Prekmurju precejšnje zneske na račun deviznih razlik ali — kakor že to radi imenujejo — nagrade za oddana jajca. Pri tej delitvi nagrad pa je izpustilo več zadrug. Čemu to — se upravičeno sprašujemo.

Nam osem je dobro znano, da so prekmurske zadruge že od svoje ustanovitve sodelovale s podjetjem »Perutnina« in mu oddajale nakupljena jajca. Pri tem so imele določeno maržo. V začetku lanskega leta je podjetje začelo nakazovati zadrugam razliko v dinarjih. To se je zgodilo v prvem in drugem tromesečju, potem pa je vse utihnilo. Letos je prevzelo trgovanje z jajci tudi združeno podjetje »Agromerkur« iz M. Sobote. Zadruge, ki jajca odkupujejo, so sklenile z njim pogodbo. To se nam zdi tudi popolnoma na mestu; dati je bilo treba prednost podjetju, ki oskrbuje zadruge s kmetijskimi stroji in potrebščinami, orodjem, zaščitnimi sredstvi in umetnim gnojem.

LENDAVA — Nad tisoč gledalcev si je predzadnjo soboto in nedeljo ogledalo film »En dan življenja«. Zanimanje za film je bilo tolikšno, da so ga morali šestkrat vrteti. Med gledalci je bilo mnogo ljudi iz daljne okolice.

V prvi polovici letošnjega leta se je v lendavski občini rodilo 76 otrok — od tega 36 moških in 40 žensk. Umrlo je 57 oseb: 14 moških in 23 žensk. Naravnih prirastek je za 50 % večji od števila umrlih, seveda z razliko, da med rojenimi in umrli prednjačijo ženske. Poročilo se je 35 parov.

Pretekli mesec se je tudi lendavska knjižnica naposled preselila v primernejše prostore, kjer bo lažje poslovali. Ustanova ima velik krog rednih obiskovalcev, zato lahko trdimo, da uspešno opravlja svoje poslanstvo pri izobraževanju našega človeka.

V Lendavi so proslavili Dan rudarjev. Pretekli petek zvečer je bila v veliki dvorani Naftne svečana akademija. V kulturnem programu sta nastopila pevski zbor in godba na pihala domače Svobode.

Pred dnevi se je v našem mestu pripetila prometna nesreča. Tovorni kamion je do smrti povozil 10-letnega Vidu Kološo, ki se je obesil nanj. Pri premiku pa je tako nerodno padel, da so mu kolesa zmečkala glavo.

Pred kratkim je bilo pri Murskem Središču najdeno truplo utopljenca Ivica Rebričiča, 28-letnega moža iz Donjih Kupšin. Naplavila ga je Mura.

Beltinci. — Na kmetijskem posestvu se je pričela žetev ječmena. Čeprav je v tem okolišju pred tedni precej pustošila toča, znaša hektarski donos 3000 kg. Mnogo bolj pa je bila prizadeta pšenica. Ocenili so, da bo za 30 % manj pridelka. Vendar pa tudi njeno lepo klasje mnogo obeta.

Po dolgem času je uprava kina vendarle ugodila želji obiskovalcev in začela naročati kakovostno boljše filme. Do sedaj se je namreč večkrat pripetilo, da so iste filme ponovno vrteli v kratkem časovnem presledku.

Pionirski odred osnovne šole v Beltincih je zbral 5000 din in jih poslal poplavljenecem — pionirjem v Vojniku.

Radenci. — Tudi pri nas smo zbirali prostovoljne prispevke za poplavljenca. Največ so prispevali prebivalci Radencev in Kapele. V občini so zbrali več potrebščin in nad 45.000 din. Najslabše se je odrezala vas Hraščje Moča, ki je odrinila le nekaj nad tisočaka. Da so večinoma dobro stoječi kmetje v tej vasi res malo prispevali, so dokazali vaščani Mursčaka, ki so kljub temu, da so bolj siromašni in socialno mnogo šibkejši, trikrat več dali. Člani sindikalne podružnice slatinskega podjetja pa so sudarniško napolnili vagon slatine. Delo je bilo vredno 200.000 din, ki so jih poslali nesrečnim bratom. Ika

Vančavas. — Na dan 30. junija smo našli v naši vasi 272 vaščanov; od tega 147 žensk in 125 moških. Na raznih delovnih širah države je zaposlenih 52 vaščanov. V prvem polletju sta se rodila 2 nova zemljana, 1 vaščan je umrl, poročil pa se je en par. Najstarejša vaščana sta Franc Bagola in Ana Pešičeva — oba stara nad 80 let.

Pri nas kar mrgoli gosenci, posebno na živih ograjah. Toliko jih je, da so že objedle domala vse listje.

Borejci. — V nedeljo, 11. julija, bo naše gasilsko društvo slavilo 20-letnico svojega delovanja. Proslava bo združena s kulturno prireditvijo.

Prva lutkovna predstava v Beltincih

Ob zaključku šolskega leta je lutkovna skupina nižje gimnazije v Beltincih pripravila malčkom in pionirjem prijetno presenečenje. Mladi igralci so se prvič predstavili z lutkovno prireditvijo — našudirali so enodejanko »Debela repa« in z njo kar dvakrat zaporedoma navdušili svoje gledalce. Skupino vodi urednik tov. Pavel Sporn.

O ustanovitvi lutkovne skupine je bilo v Beltincih govora že pred meseci, kar se je tudi uresničilo navzlic mnogim težavam, ki jih je bilo treba premostiti. Po zadnjih predstavah pa so se za lutkovni oder začeli zanimati tudi odrasli, zato so lutkarji sklenili, da jih bodo v jeseni kar povabili v svojo sredo. Treba bo pa seveda nabaviti lutke in druge priprave, ki jih še sedaj nimajo. Upajo, da jim bo pomagalo domače prosvetno društvo. —cc

Ne delajmo krivice pravopisu

Tov. urednik!

Ko sem v zadnjih številkah Obmurskega tednika z zanimanjem prebral reportažo »Sobočanci ne zamerite, mi je padlo v oči, da je komisija Olepševalnega društva na Titovi cesti vendarle spregledala nekaj pomanjklivosti, ki jih bom kar na tem mestu obelodanil.

Ko sem zadnjič šel po tej cesti, sem se ustavil, pred izložbo frizerskega salona

Puonci. — Zadnjo soboto in nedeljo je mladina uprizorila Pahorjevo dramo »Čas je dozorel«. Mlada igralska skupina se sicer precej zaostaja za starejšo, vendar pa je treba njej posvetiti več pozornosti. Vse to kaže, da se je tudi naša mladina vključila v ustvarjalno prosvetno delo, čeprav nekateri kritiki radi trdijo, da je njena organizacija nedelavna. Pridni so tudi mladi ljudje iz Gorice. Vendar pa bo treba pritegniti k delu tudi ostalo mladino s področja občine. Tudi ona si naj poišče svoje mesto v kulturnih in športnih društvih.

Rakičan. — Pri nas traja tritedenski tečaj za učitelje osnovnih šol. Priredil ga je Svet za prosveto in kulturo pri OLO M. Sobota.

Tečaja se je udeležilo kar 50 slušateljev — med njimi največ šolskih upraviteljev in mladih učiteljev. —, ki si bodo tukaj pridobili precej koristnega znanja iz področja kmetijstva in gospodarstva, znanja, ki ga bodo pozneje v svojih šolah posredovali učencem. Slušatelji se za ta predmet zelo zanimajo in s predavanji pridobljeno znanje utrjujejo v medsebojnih razgovorih. Tudi predavatelji, ki so kmetijski strokovnjaki, se trudijo, da bi učitelji iz tečaja kar največ odnesli.

Rankovec. — Sedaj, ko je prišlo v Prekmurju do reorganizacije kmetijskih zadrug, so tudi naši zadrugi za to, da se njihova zadruga razpusti. Nad 90 % članov je za priključitev k zadrugi Tišina ali Borejci, to pa zaradi tega, ker je domača zadruga popolnoma na tleh. Vendar zadrugi odbor njihovih, teženj noče upoštevati in vztraja na tem, da zadrugo obdržimo. Bolje rečeno: o tem hočejo odločiti samo trije odborniki.

KORISTNA KONKURENCA

Preteklo nedeljo so v Murski Soboti odprli »Ljutomersko klet«, ki je dobila svoj prostor v bivšem bifeju na Titovi cesti. Ze prve dni je imela klet lepo število obiskovalcev; v njej namreč prodajajo pristno in naravno vinsko kapljico, katere cena pa je tudi zares konkurenčna. Liter kakovostnega odprtega vina iz Ljutomerskega okolišja dobiš že za 220 din, buteljko še boljše kapljice pa za 200 din. Klet namreč zalaga s svojimi vini znano podjetje — Ljutomerska vinarska zadruga.

»Kološa«. Izložbi res ni bilo kaj oporekati — opremljena je z lepo izpisanimi reklamami na steklenih ploščicah — če ne bi bilo tiste nesrečne »undolacije«, ki je naš pravopis prav gotovo ne pozna. Podobna zadeva je tudi s »čvabčiči« na velikem stolu pred restavracijo »Zvezda«, ki propagira ples, dobra vina in verjetno tudi »neko vrsto jestvine«. Zdi se mi, da je ena oseba avtor obeh popačenk, ki ne bi smele domovati na javnem mestu.

Olepševalnemu društvu bi priporočal, da pomaga in nasvetuje tudi ljudem, ki še vedno ne upoštevajo slovenskega pravopisa.

Slovenski poročevalec je pred dnevi v Ljubljani organiziral tekmovanje med študenti in visokošolci. Denarne nagrade je obljubil prav tistim, ki bodo v določenem času odkrili največ slovničnih in pravopisnih napak v izložbah in reklamah raznih ljubljanskih podjetij in trgovin. Vse kaže, da bo tekmovanje kronano z uspehom.

Kaj če bi tudi Obmurški tednik razpisal podobno tekmovanje? Jože Horvat

Lendavski gimnazijci so razstavljali

Dijaki nižje gimnazije v Lendavi so ob zaključku šolskega leta priredili lepo urejeno razstavo svojih izdelkov, ki nosijo pečat njihove pridnosti in sposobnosti. Največ je bilo razstavljenih risb, iz česar je sklepati, da je risanje najbolj priljubljen predmet, zlasti še v manjšinskih razredih. Posebno pozornost vzbujajo izdelki dijaka tretjega razreda Janeza Perša, ki ga dijaki radi imenujejo »naš umetnik«. Prav imajo; o takih talentih bo treba v prihodnosti voditi več računa. Lepo so narejeni tudi ženski ročni izdelki. Mladi šahisti niso hoteli zaočati. Obiskovalci pa so najraje stopali v prostor, kjer so mladi beli rudarji razstavljali opremo in priprave mladincetabornika.

Organizatorjem in sodelavcem razstave, ki pomeni za šolski kolektiv prav lep uspeh, gre vse priznanje. —cc

Razpis UPRAVNI ODBOR »SOGRADE«

splošnega gradbenega podjetja v Murski Soboti razpisuje službeno mesto GLAVNEGA RAČUNOVODJE

podjetja s primerno prakso. Takojšen nastop službe. Plača po tarifnem pravilniku.

Prijave z življenjepisom in podatki o dosedanjih zaposlitvah je do 20. julija 1954 poslati na gornji naslov.

Razpis

Obmurska tiskarna razpisuje naslednja mesta:

- 1. enega vajenca za ročnega stavca;
- 2. enega vajenca za knjigotiskarskega strojnika;
- 3. enega knjigoveškega vajenca.

Pogoji: 1. Reflektanti morajo biti telesno in duševno zdravi.

2. Dokončana rižja srednja šola.

Prijave vložiti na: Obmurska tiskarna, M. Sobota, Kocljeva ul. 7.

Razpis

Gostinsko podjetje in letovišče v bližini Maribora sprejme v službo

MLAJSEGA RAČUNOVODJO, ki je sposoben. — Hrana in stanovanje v hiši. — Informacije dobite pri tov. Zoltanu Zaunikerju v hotelu »Central« v Murski Soboti.

OKRAJNI LJUDSKI ODBOR Svet za prosveto in kulturo v Murski Soboti

opozarja

študente, dijake in druge učence, ki želijo prejemati v šolskem letu 1954/55 štipendijo ali podporo OLO, na naslednje:

Pravilno kolkovane prošnje za štipendijo ali podporo je treba vložiti na OLO — Svet za prosveto in kulturo — najkasneje do 30. julija 1954.

Prošnji je treba priložiti: a) potrdilo o premoženjskem stanju, b) kratek opis socialnih in družinskih razmer, kar je lahko navedeno tudi v sami prošnji, in c) overovljen prepis ali pa original spričevala zadnjega razreda.

Prošnje, ki bodo prispele po navedenem roku, ne bodo upoštevane.

V Ledavi je našla smrt

Predzadnjo nedeljo je neznanom izgnila delavka tovarne perila »Mura« Aranka Kodilova iz Murske Sobote. Poizvedbe za njo so bile tri dni brezuspešne. Šele v sredo, 30. junija ob 8. uri zvečer so jo našli — vendar mrtvo. Naplavila jo je Ledava v bližini soboškega mlina. Domnevajo, da si je sama vzela življenje zaradi nesrečne ljubezni.

»Kam pa hitiš, krojaček?« ga je vprašala.

»Po svetu, teta Kvaka, po svetu. Sicer pa nisem krojač, temveč brivec. Če imate kaj dlake, vam jo brezplačno ostrizem,« se je ponorčeval iz nje.

»Ostriži si rajši jezik!« ga je zavrnila Kvaka in ga začela zmerjati z neotesancem. Rakuljček pa se ni prav nič zmenil za njeno jezo. Hitel je naprej po potoku in se radovedno oziral okrog sebe. Povsod je videl kaj novega in potovanje mu je na moč ugajalo. Bil je kar vesel, da je pobegnil od doma.

»Pametno sem naredil,« si je rekel. »Vsi raki me bodo občudovali in nazadnje bodo o moji modrosti pisali celo pravljice.«

Zgodilo pa se je popolnoma drugače, kakor si je Rakuljček zamisljal.

V potoku so se igrali otroci in na nekem mestu so z debelimi kamni zajezili vodo. Ko je Rakuljček prišel do jeza in ga hotel preplezati, so ga otroci zagledali. Z glasnim krikom so ga ustavili na njegovih potih in se preden se je prav zavedel, že se je znašel v predpasniku nekega dečka. Deček ga je odnesel domov, ga vrgel v krop in za večerjo pojedel tiste rakveve škarje, s katerimi je hotel Rakuljček striči somom brke. Izpolnila se mu je samo ena želja, toda Rakuljček za njo ni več vedel: o njem je bila napisana pravljica, ki ste jo pravkar prebrali.

Tedenski koledar

Nedelja, 11. julija — Olga
Ponedeljek, 12. julija — Moh. in Fort.
Torek, 13. julija — Dragan
Sreda, 14. julija — Franc
Četrtek, 15. julija — Vladimir
Petek, 16. julija — Dan tankistov JLA
Sobota, 17. julija — Aleš

SONCNI VZHOD: 11. julija ob 4.21 uri.
ZAHOD: ob 19.53 uri.
DOLŽINA DNEVA: 15.32 ur.
LUNINE SPREMENBE: 16. julija ščip ob 1.29 uri.

SPOMINSKI DNEVI
11. julija 1944: v Soči utonil Jože Srebrnič, član Slovenskega narodnega osvobodilnega sveta, podpredsednik POOF za Slov. Primorje; 15. julija 1930: v Trstu zažgan »Narodni dom« — 1941: začetek vseljudske vstaje v Crni gori; 14. julija 1889: Mednarodni delavski kongres v Parizu, ki je doletel 1. maj za vsakoletni praznik delovnega ljudstva vsega sveta; 15. julija 1945: prvi kongres OF v Ljubljani; 16. julija 1944: ustanovljena prva tankovska enotina v Jugoslovanski armadi. »Dan tankistov« JLA.

KINO

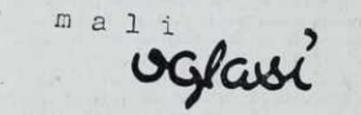
RADGONA — 10. in 11. julija ameriški film »Festival Ch. Chaplina« — 14. in 15. julija ameriški film »Smrt trgovskega potnika«.

»PARK« M. SOBOTA — od 9. do 11. julija ameriški film »Macao« — od 15. do 15. julija francoski film »Človek mojega življenja«.

SEJMI

OKRAJ MURSKA SOBOTA: Beltinci 15. julija živinski in kramarski sejem; Creašoveci 17. julija svinjski sejem; Dobrovnik 12. julija svinjski sejem; Puonci 10. julija živinski in kramarski sejem; Puzevi 15. julija kramarski sejem; Turnišče 15. julija svinjski sejem.

OKRAJ LJUTOMER: (v tem tednu ni sejmov)

LEPO POSESTVO — arondirano, dobro zidane stavbe, 2,25 ha njiv, 2 ha travnikov, 60 a pašnika, 6 ha gozda, morda tudi nekaj vinograda, skupno 11,5 ha zemlje — NA ZENIKU, p. Videm (Jurij) ob Ščavnici, okraj Ljutomer — ugodno prodam. — Naslov v upravi lista.

LETO STARO TELICKO prodam. — Opaka, Gerlinca.

MLATILNICO »HOFERSRANC«, 1 m boben, ugodno prodam. Vprašati: Murska Sobota, Klavniška 5.

STARA STRESNA OPEKA (bobrovec) in nekaj hrastovih tramov poceni naprodaj. Roman Rek, Ljutomer, Ormoška c. 21.

LETVE IN DVODELNO KOMPLETNO OKNO, velikost 26x115, prodam. Skraban, Murska Sobota, Partizanska 21.

BATERIJSKI RADIO, petcevni »Körting«, z vibratorjem (Zerbacker) in dvema akumulatorjema, še ta mesec prijavljen, takoj prodam ali zamenjam za električnega. Naslov v upravi.

2 ha VELIKO POSESTVO S STANOVANJSKO HISO in gospodarskim poslopjem, oddaljeno 5 km od Ljutomera ob glavni cesti proti Radgoni, prodam. — Pismene informacije: Lojze Jurkovič, Celje — Ostrožno.

POSESTVO S 7 ha ZEMLJE, stanovanjskim in gospodarskim poslopjem — ugodno prodam v okolici Ivanjkovec. Cena po dogovoru. — Naslov v upravi lista.

SEST ZIVINOREJCEV, ki znajo opravljati vsa dela pri živini ter imajo tudi veselje in čut do nje, in DVAJSET KMETIJSKIH DELAVCEV sprejemamo takoj v službo. Dober zaslužek, plača po dogovoru. Posvetilo Jarenina pri Mariboru — železniška postaja Cirknica.

Vsem, ki so ob nenadomestljivi izgubi naše drage mame

AGNEZE ŽILAVEC

izrazili iskreno sožalje, jo v tako velikem številu spremili na prerani zadnji poti, darovali vence in cvetje, naša najtoplejša zahvala.

Andrejci, M. Sobota.
Družini Žilavec

Zahvala

Ob tragični smrti, ki jo je našla v usodni Ledavi naša hčerka in sestra

Aranka Kodila

se iskreno zahvaljujemo za vso pozornost delovnemu kolektivu tovarne perila »Mura« in številnim Sobočanom, ki so jo spremljali na zadnji poti, pokrili njen prerani grob s cvetjem in zelenjem ter nas tolažili v neizrečni žalosti in boli.

M. Sobota, 4. jul. 1954.
Zalujoča družina Kodila
Murska Sobota

Palko Dolinec: Zgodba o raku,

ki je hotel postati brivec

V potoku, ki teče za vasjo in je obrastel z visoko travo, je pod koreninami stare vrbe živela družinica: oče, mati in sinko. Vri trije so bili raki in vsak izmed njih je imel dvoje močnih škarij. Kakor vsi raki, se je tudi ta družina ukvarjala z obrtjo. Oče Rakun je bil daleč naokrog najbolj čistan krojač, mati Rakulja pa je posebno v ženskem svetu slovela kot najboljše šivilja. Vse dneve sta rezala blago in za prebivalce potoka šivala najrazličnejša oblačila. Ker sta se dobro razumela s pajkom, ki je na stari vrbi imel tovarno tkanin, sta imela blaga vedno zadosti, odjemalcev pa tudi ni nikdar zmanjkalo.

Medtem ko sta oče in mati pridno delala, pa se je njun sin Rakuljček igral pred hišo ali pa se potepal po potoku, kakor pač vsi otročaji. Domov je prihajal samo takrat, kadar je bil lačen. Toda tudi njemu so kmalu minili otroški dnevi in ko je raztrgal prve hlače, je tudi sam moral prjeti za delo. Pomagal je očetu rezati blago, materi pa napeljavati nit v šivanko. Rakuljčku pa delo ni prav nič dišalo. Bolj zabavno se mu je zdelo brozgati po vodi, uganjati razne norčije in hoditi na zabje koncerte. Začel se je otepati dela, kolikor se

je le dalo. Oče Rakun se je zaradi tega često jezil in največkrat mu je celo navil uro, čeprav je bil drugače zelo ponosen nanj.

»Kaj le misliš?« mu je rekel. »Kakšen krojač bo boš, če se boš vedno držal tako leseno?«

»Nočem biti krojač,« se je zamermil Rakuljček. »Rajši bi bil brivec. Somom bi strigel brke.«

»Neumnost!« je rekel oče. »Somi sploh ne živijo v našem potoku. Moral bi jih iti iskati v reko ali pa celo v morje, do tja pa nikdar ne bi prišel. Sicer pa o tem ne bova več razpravljala. Vsi raki so bili krojači in tudi ti boš!«

Nič ni pomagal Rakuljčku. Hoče-noče je moral ubogati in se učiti krojaške obrti. Toda misel, da bi lahko postal brivec, znan po vsem svetu, ga ni več zapustila. Sklenil je, da bo pobegnil od doma in se preživljal tako, kakor se ni doslej še nobeden njegovega rodu.

Rečeno — storjeno. Nekega dne, ko očeta ni bilo doma, mati pa je pripravljala kosilo, se je Rakuljček tiho izmuznil iz očetove delavnice in jo ubral kolikor so ga nesle noge navzdol po potoku. Tako je hitel, da je splašil žabo Kvako, ki se je pravkar učila nove pesmi.

Oj vince, vince, rumeno...

Slovenci veljamo za ljudi, ki se ne branijo alkoholnih pijač. Radi pogledamo v kozarec, često celo pregloboko. Če nam kdo očita, da ga preveč radi srkamo, kmalu najdemo izgovor: »Kaj moremo, živimo pač sredi goric, v deželi, kjer se sladko vince cedi...!«

Pri nas — kakor tudi v drugih evropskih državah — prevladuje mnenje, da je zmerno uživanje alkohola koristno za človeški organizem. Temu so pritrili celo vidni zdravniki in ljudje, ki se ukvarjajo z alkoholizmom. Vendar moramo tudi pri uživanju alkohola poznati neko mejo, ki je ločnica med koristnim in škodljivim. Če to mejo prekorakimo, se nam zgodi, da postanemo prevleklji prijatelji alkohola in koncem koncev — če ne znamo brzdati svojih naved — tudi kronični pijanci.

In v tem končnem štadiju ljubkovanja z alkoholom se je v Prekmurju znašlo nekaj nad 1400 ljudi, ki jih je prav rumeni prijatelj pahnil v pogubo, bedo in pomanjkanje. Stopimo z njimi v korak in spoznali bomo, da je njihova žiljenjska čaša napolnjena z neusahljivo grenkobo, ki spremlja tudi njihove najdražje: zakonske tovariše, sinove in hčere. Prekomerno uživanje alkohola ubija v človeku voljo do dela in ustvarjanja. Posledica tega je gospodarsko propadanje. Koliko pretepov, prepričev in slabih vzgledov se je naselilo v družine prav po zaslugi alkohola! Ubogi otroci, ki morajo živeti v okolju pijancev! V mnogih primerih je njihova usoda že v rani mladosti zapečatenjena, saj so jih v otroških letih oplajala samo slaba dejanja in vzgledi, niso pa bili deležni tistega, kar bi jih vodilo k plemenitosti in drugim človeškim vrlinam. Najčeste so sami začeli posnemati roditelja, ki je brezmejno odan alkoholu. V naši pokrajini je nad 240 otrok, ki vsak dan redno uživajo alkoholne pijače. Mnogi izmed njih nimajo najosnovnejših žiljenjskih sredstev, nimajo kruha. Nad 200 otrok je prikrajšanih za dostojno preživetje prav zaradi tega, ker jim oče zapije vse — tudi tisto, kar je njim namenjeno v obliki otroških dodatkov. V mladih pijančkih se že zgodaj začne duševni in telesni razkroj. V šoli se slabo uče, zaostajajo in ponavadi ne morejo več dohiti ostalih učencev. Vzgojitelji imajo z njimi največ opravka in preglavic. Ali spričo teh pogubonosnih posledic še lahko govorimo o alkoholu — prijatelju?

Kmetje na Goričkem z veliko slastjo uživajo domače vino — smarnico, ki se posebno odlikuje po tem, da ima v sebi največ razkrajajočega strupa. Goričanec se težko prebija skozi žiljenje brez smarnice, ki ga spremlja od zibelke do groba. Popiti v vročih poletnih dneh eno ali dve čaši smarnice — temu res ni kaj oporekati. Če pa zliješ oase en liter ali celo več te mamljive tekočine, potem kmalu občutiš posledice: glavobol, bruhanje, duševno nevarnost, včasih naposled spoznaš, da ti je splahnela osaka volja do dela, ustvarjanja. Počutiš se kakor v začaranem krogu!

V alkoholu mnogi iščejo uteho, zadoščenje. Zatekajo pa se k slabemu prijatelju, kakor tisti, ki iščejo

Alkohol — navidezni prijatelj. — Smarnica zastruplja naše ljudi. — Lani smo v Prekmurju popili okrog 1 milijon 500 tisoč litrov vina. — S tistim, kar smo izdali za alkoholne pijače, bi lahko postavili novo bolnico. — Tisoč štiri sto kroničnih pijancev — v pogubo pahnjene žrtve alkohola. — Otrok pije — otrok se slabo uči. — Ali pijančevanju ni mogoče napraviti kraj?

v njem čudodelno sredstvo za povečanje telesne moči. Vse zaman! Alkohol deluje ohrabrujoče le nekaj ur, dokler ne zapusti človeškega telesa, potem pa... človeška razvalina! In človek, ki se mu večkrat ponovi tragedija, se znova in znova zateka k staremu prijatelju, vse tako dolgo, dokler se kot pijanec v jama ne zvrne. Zvijajoča jama v človeškem žiljenju pa je že duševni polom!

Zdaj pa pogledjmo na alkoholizem skozi očala gospodarstvenikov. Ugotoviti — da pri nas uživa alkohol staro in mlado — še ne bi mogli dati kdove kakšnega pomena, če ne bi imeli pri roki statističnih podatkov, ki naravnost bijejo v oči. Samo v gostinskih obratih Prekmurja so lani stičili 479.000 litrov vina, nad 11.000 litrov žganja, 47.000 litrov piva... Če k temu dodamo še alkoholne pijače, ki so jih kmečki ljudje popili doma, dobimo gorastane številke: 1.447.000 litrov vina, 53.200 litrov žganja, 90.000 litrov jabolčnika... Toliko je torej lani šlo po grlu! Da smo zaužili alkoholne pijače prodali, bi dobili zanje nad 120 milijonov dinarjev. Denar, ki bi se ga dalo koristno obrniti! Z njim bi v Prekmurju lahko postavili novo bolnico, ki je naši pokrajini tako krvavo potrebna, lahko bi meliorirali zadnji zanemarjen potok in tako za oselej odornili nevarnost vodnih

poplav. Kaj vse bi lahko naredili, če...

Prekomerno uživanje alkohola je družbeni problem, ki ga bomo morali začeti dosledneje reševati. Pomagati bi moral sleherni človek, ki sta mu pri srcu napredek in blagostanje. V nekaterih krajih so že ustanovili posebne komisije in društva, ki imajo v svojih delovnih programih zapisano, da se bodo odločno zoperstavila alkoholizmu. Ali se ne bi kazalo zgledeovati?

Športne vesti

DVE POMEMBNI ZMAGI NAFTE

Nogometna enajstovica Nafta iz Lendave je v preteklem tednu teknovala za pokal maršala Tita, zabeležila dve pomembni zmagi in se tako uvrstila v nadaljnje tekovanje. V nedeljo se bo brččas pomerila z bivšim članom II. zvezne lige. Pomlajeno moštvo je zelo poživilo vrste kluba, kar sta pokazali tudi tekmi proti Soboti in Dravi iz Ptuj.

120 MINUT VELIKE IGRE

NK NAFTA : SOBOTA 4:5 (1:2, 2:2)

Zadnji uspehi Sobotne domačini dani slintiti, da njihovih gostov ne bo moč zlabka upogniti. To smo lahko dognali že v začetku igre, ko je soboško moštvo s hitrim prodorom iznenadilo domačine in z lepim

golom prišlo v vodstvo. Tudi Nafta je začela prodirati proti nasprotnikovim vratom in je v sredini polčasa s prostim strelom Šimona izenačila. Tempo igre se je začel še bolj stopnjavati. Ko je izgledalo, da se rezultat prvga polčasa ne bo več spremenil, so gostje dosegli še en gol — 2:1 v svojo korist.

Drugi polčas je potekal v znamenju boja nasprotnikov, ki sta se odločno potegovala za zmago. Bilo je več lepih kombinacij in strelav na gol, ki so navdušili poslednjega gledalca. Še lepše je bilo gledati posredovanja rezervnega vratarja Nafta Budje, ki je to pot sam sebe prekosil.

Obe strani sta malce popustili, ko je sodnik izključil igralca Pinterja in Babiča. Tik pred koncem drugega polčasa pa je Gregor streljal za Nafto in izenačil.

Dvkratni podaljšek po 15 minut je pokazal pravo sposobnost obeh moštev. Domačinom je že v prvem podaljšku uspelo rezultat zvišati po Vajdi in Gregorju na 4:2, pa tudi gostje so krepko pritisnili na Naftina vrata. Rezultat njihovih naporov je bil dosežen gol 4:3 za Nafto.

Igro, ki je bila na dokajšnji višini, je precej oviral sodnik Drvarič, ki še ni dozorel, da bi vodil taka srečanja.

NK NAFTA : DRAVA (PTUJ) 7:0 (2:0)

V goste k Ptujčanom je moštvo Nafta odšlo še bolj pomlajeno. V enajstovici sta od starejših igralcev ostala le brata Vidak in Terek. »Ptujski« rezultat nam pove, da so gostje popolnoma prevladovali na igrišču saj je vratar Nafta igral celo srednjega napadalca. Rezultat bi bil lahko še večji, če bi Naftovci zaigrali tako, kot so proti Soboti. Tekmo je dobro vodil sodnik Jenko iz Maribora.

... IN ODBOJKARJI IZ IVANJKOVKEGA OKOLISA

Pred kratkim je bilo v Ivanjkovcih tekovanje v odbojki. Pomerile so se tri skupine iz bližnjega okoliša. Čeprav so bili Ivanjkovčani favoriti, so prepričljivo zmagali odbojkarji TD Vinski vrhovi. Rezultati: Vinski vrhovi : Ivanjkovci 2:0, Vinski vrhovi : Zerovinci 2:0, Ivanjkovci : Zerovinci 2:0.

Hrastje Mota : Vučja vas 5:2. — Mladi odbojkarji iz Hrastja Mote so preteklo nedeljo gostovali pri sosedih v Vučji vasi in jih prepričljivo premagali. Zbrano občinstvo je toplo pozdravilo uspeh zmagovalca.

M. S.

OBVESTILO

Po sklepu delavskih svetov Zadrúžnega trgovskega podjetja »AGROMERKUR« in trgovskega podjetja »PRIDELEKI« v Murski Soboti ter na podlagi odločbe Mestnega ljudskega odbora v Murski Soboti št. 1242/1 z dne 29. 6. 1954 sta se obe podjetji združili v eno podjetje, ki bo od 1. 7. 1954 naprej poslovalo pod imenom

AGROMERKUR

zadrúžno trgovsko podjetje v Murski Soboti

s sedežem v Murski Soboti, Slomškova ulica 5.

Telefoni: Uprava 42, skladišče strojev 28, lesni odsek 101, skladišče vina 56, skladišče odkupa 59.

Predmet poslovanja podjetja je:

Trgovina s kmetijskimi stroji in orodjem, umetnimi gnojili in sredstvi za varstvo rastlin, s čebelarškim materialom in potrebinami, z nekovinskim gradbenim materialom in lesom, z živino in živalsko krmo, z žitom in mlevskimi izdelki, s semenjskim blagom, z zelenjavo, sadjem in njegovimi izdelki, z alkoholnimi in brezalkoholnimi pijačami, z industrijskimi rastlinami, z zdravilnimi zelišči in gozdnimi sadeži, s perutnino, jajci, perjem in divjačino, z izdelki domače in umetnih obrti.

Na debelo in na drobno!

Rezanje in predelava vseh vrst lesa ter strojno-traktorske in prevozne usluge.

Podjetje ima svoj tekoči račun pri NB podr. Murska Sobota št. 641-T-177. Naprosamo dolžnike podjetja »PRIDELEKI«, da plačujejo svoje obveznosti od 1. julija naprej na zgoraj navedeni tekoči račun.

SEPAVEC • zgodba o volku

PO OLAFU ASLAGSSONU PRIREDIL V. DRŽAJ

1. »Frank sem,« se mi je predstavil postaran, rusobrabi možak. »Kot marsikdo, tako sem tudi jaz od lovca za zlatom postal samo lovec...«

»Nelly pa,« in pokazal je na ovčarsko psico, ki mu je sedela pri nogah, »je moj zvesti spremljevalec in drug.«

To sta torej Frank in Nelly — prva dva junaka naše zgodbe o Sepavcu.

2. To je pa volk Sepavec. Prav nič grozen ni videti. In tudi ni. Saj ga je vodil Frank in vzgajala Nelly.

Večji je od svojih vrstnikov in močnejši. Volčja narava in človeška premetenost sta se združila v njem.

Pravzaprav je to glavni junak naše povesti, vendar ga omenjamo za Frankom in Nelly zato, ker brez njiju ne bi bil to kar je.

3. Farmer Bill je imel o volku drugačno mnenje.

»Moje ovce mu ne bodo paša,« je kričal. Na sliki ga vidite, kako tava po preriji, da bi končno vendarle pokončil predrzno Sepavca. In če je tisoč dolarjev premalo, je zadrževal sam sebi, »primaknem še tisoč in če je treba še tisoč, samo da bo konec tega klanja.«

To je tretja oseba naše povesti, največji Sepavčev sovražnik — Bill.

4. Midva bova zapečatila usodo Sepavcu, junaku širnih poljan, gospodarju prepričanih, gozdov in naselij,« sta si smehljaje se zagotavljala naravoslovec Gordon in njegov prijatelj znanstvenik Nelson, ki ju vidite na sliki.

A želja je le želja. Sepavec je zaključil svoj življenjski pot po svoje...

»Kako? Povest, ki se s tem pričenja, vam bo odgovorila tudi na to vprašanje.